

Yeni Dünya Denildiği

GEÇTİĞİMİZ YILDAN BİZE KALANLAR

Ocak 2010

*Yeni bir
dünya gerek
insanlığa...
Olmaz deme,
bensiz
olmaz de,
Katılmazsan bekliyor
barbarlık!*

- **Bir yıl daha zulüm bir yıl daha işkence**
- **Katsayı Savaşı...**
- **Hafızası Yitirilmiş Bir toplum**
- **Spartaküs Ayaklanması**
- **Marksizm(1.Bölüm)**

Çıkarken

Merhaba sevgili “Genç Arkadaşlar”,

Yeni yıla nihayet girdik. Bir deyim vardır ya hani “yeni yıla nasıl girersen öyle gider”... Sanırım bu deyim gerçek-
tende Türkiye için uydurulmuş. Yeni yılı bir dizi zamlarla karşıladık. Buda bize “devletimizin” yeni yıl hediyesi oldu!...
Bu sayımızda geçtiğimiz yılın değerlendirmesini konu alan bir başyazı sizlere hazırladık. Geçtiğimiz yılda Türkiye gündemi sanırım son 5 yıla oranla –belki daha da fazla- sürekli yeni ve önemli gelişmelerle değişen bir yere sahiptir. Çok fazla ağır taş yerinden oynamış/kaldırılmıştır. Türkiye açısından çokta alışık olmadığımız bir dizi gelişme birçokları tarafından “şaşkınlık”, “endişe” ve “umut” verici karşılandı. Yeni yılda bizleri neler beklediğini de birlikte göreceğiz.

Bir dahaki sayımızda görüşmek dileğiyle...
Hoşçakalın...

İnanmıyorum söylediklerinize Yergilerinizde sizin olsun mutlak geleneklerinizde. Fakat anlayacaksınız bizi elbet saplanınca bıçak etinize.

N. Doğan

Bir yıl daha zulüm bir yıl daha işkence “Görüyorum ki pekte hoş gelmiyorsun yeni yıl”

2009’u geride bıraktık ve önümüzde yeni bir yılın heyecanıyla demek çok zor ama yeni gelene de merhaba demekten başka ne denilir ki. Geçtiğimiz yılın sancılı dönemlerini tekrardan yaşayacağımıza da hiç şüphe yok. Daha şimdiden açıklanan istatistikler biz işçi ve emekçiler ve elbette ki geleceksiz çocuklar için pekte olumlu bir tablo sergilemiyor. Savaş ve çatışmaların gölgesinde yaşayanlar için eski yıl ne kadar zor geçtiyse çalışanlar açısından da olumlu gelişmeler yaşanmadı. Dünyada ve ülkede yaşanan ekonomik krizler 2009’u hiç unutturmayacak fakat bu krizlerin faturası daha on yıllar

boyu “krizi teğet geçirenleri saymazsak” biz işçilerin sırtına yüklenecekte. Uzun süren bir sessizlik sonrasında kimi işçilerin hak arama mücadelesini tercih etmeleri olumlu gözükse de devamlılığı sağlanmayıp, talepler genişletilmediği müddetçe bu sessizlik korunacağı benziyor. Kürt halkının içinden geçtiği dönem de yeni umut yolları araması ve DTP’nin siyasette aldığı yol ve barış alma çabaları son geldiği noktada umut vermese de sokaklar ulusal kurtuluş mücadelesinin zillerini çalmaya devam ediyor. Demokrasi ve barış köhnemiş rejimlerin getirebileceği bir unsur olmadığı gibi izlenen

yeni dünya
gençliği

Oku, Okut, Dağıtımını yap

Web: www.ydg.ydicagri.org
Mail: ydgenc@gmail.com

Yeni Dünya Gençliği

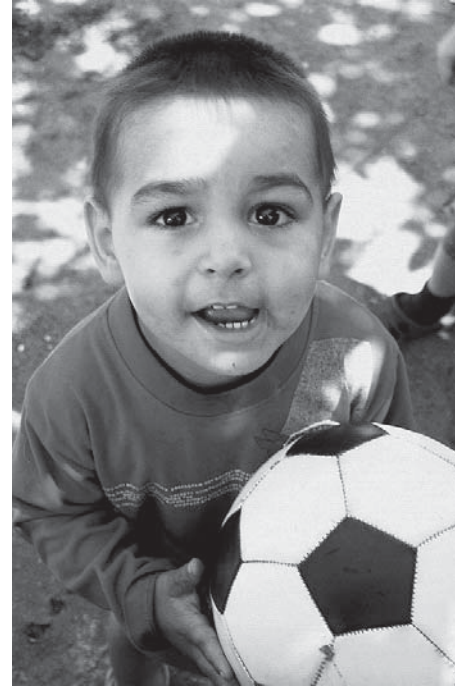
yanlış politikalarda gerçek demokrasinin ve barışın için boşaltıyor. Devlet-Çete ilişkisinde son dalgalar diniyor ve Türk- İş Sendikası da gerçek yüzünü gösteriyor. Tabii bu yüzler bize hiç yabancı değil, sıra kimde olduğu bilinmez ama bu ak koyun-kara koyun hikayesinde tarafların her ikisinin de aynı sürünün davaları olduğu açık ama gözlerimiz bunu henüz daha göremiyor. Polis salâhiyet yasasıyla şiddet meşrulaştırılıyor ve ancak ucuz bize dokunduğu zaman, canımız yandığı zaman sesimiz çıkıyor. Avrupa bizi sevecek diye gösterişli balolar kuruluyor ve bir Türk düşmanı AB başkanlığına getirildi diye şimdi halimiz ne olacak deniliyor. Faili meçhul cinayetler ve asit kuyuları hala açılmayı bekliyor ama bunu yapanların kimler olduğu tartışılmadı bile ve bunlar bir yana devam ediyor hala kırık aynalardan seyrettiğimiz katliamlar. Taş atan çocuk hala suçlu ama kurşun sıkan polis hala kahraman ilan ediliyor. CHP, MHP ve AKP ön kulvardan koşturuyor, muhalefet şike yaparak halkı galyana getiriyor, “teröristler” sokakları doldurdu diye masum insanlar öldürülüyor. Nereden bakarsan bak geçen yıllar nasıl ki umutsuzluğu beraberinde getirdiyse 2010 yılı da umut verici bir yıl olarak görülmüyor.

Her gelen yeni yıldan herkesin bir beklentisi vardır kuşkusuz. Ve biz işçi ve emekçilerin tek büyük beklentisi huzurla yaşayabileceğimiz, işsiz kalma korkusuyla yada iş bulma umuduyla geçirebileceğimiz bir hayat olsa gerek. Çok değil sadece insan gibi yaşamayı bu birkaç küçük beklentilerle sınırlandırıyoruz ve aslında biliyoruz ki bizler

Önemli bir gerçek daha var ki oda kazandığımız büyük deneyimlerimizdir. Bizi yönetenlerin bize iş ve ekmek verdiğini idaa edenlerin, bizi kırıntılara mahkum edenlerin artık bizlerin katili olduğunu çok defa gördük ve en yakın örneklerini yaşıyoruz da.

çok daha fazlasını hak ediyoruz. Bize reva görülen açlık ve sefalet düzeni gün gelir bunu yaratanların başlarına yıkılacaktır elbet. Umutlarımızı istismar edenler, yarınlarımızı elimizden alanlar bu yaptıklarının cezasını çekeceklerdir de. Kolay olmayacak evet onların silahlarına karşı koymak, yıkılmaz sandığımız kalelerini yıkmak, kolay olmayacak evet ama yaşadıklarımızda bir insan hayatı için de kolay olmadığı yerde mücadele kaçınılmaz oluyor. Daha ne kadar devam edebiliriz ve daha ne kadar dayanabiliriz ki bu çürümüş düzene. Gelecek güzel günleri yeni yıllar da değil üretimden gelen gücümüzde, örgütlü ve emek bilimli işçiler olmakla mümkün olabileceğini görmeliyiz.

Önemli bir gerçek daha var ki oda kazandığımız büyük deneyimlerimiz-

dir. Bizi yönetenlerin bize iş ve ekmek verdiğini idaa edenlerin, bizi kırıntılara mahkum edenlerin artık bizlerin katili olduğunu çok defa gördük ve en yakın örneklerini yaşıyoruz da. Bursa’da ‘ölen’ değil öldürülen maden işçileri, işlerine son verilmek yada “asker”i ücretle yaşama(ma)ya mahkum edilen tekel işçileri, demir yolu işçileri, kamu emekçilerinin haykırışı, öğrenci sorunları ve Kürt halkının ve azınlıkların hak arama mücadeleleri ve dahası yakın zamanda sadece gördüklerimizin birkaçı olarak önümüzde duruyor. En iyi halde bize sundukları çözümlerin ve açılımların sonuçsuz kaldığı ve oyalamadan başka bir iş yaramadığı apaçık ortadadır.

Şimdilerde devlet yeni bir değişim

rüzgarı estirmekte, tıpkı yıllar önce olduğu gibi yeni reformlar ve yeni düzenleme yolları aranmaktadır. Peki bizlere getirmeye çalıştıkları nedir?

İktidarların rejim çılgınlıkları daha başa geçmeden önce kendini gösteriyor. Sunulan boş vaatlerle çaresiz halkı yanlarına alarak bir iktidar kurulur ve sömürü çarkı dönmeye başlar. Kendi iktidarlıklarını sağlama aldıktan sonra bir virüs gibi hızla çoğalmaya başlar ve önlerine çıkabilecek her gücü ezmeye yönelir ve bu çelişkiler savaşımında yine yoksullar mağdur edilir. Bugün de bu olgunun varlığı aşikardır. Hükümet yöneticilerinin ve ekonominin başını çekenlerin kar hırsı giderek daha vahşi bir hal almakta, toplu işçi kıyımlarına, bizim olmayan savaşları yaratmaya devam ediyorlar. Her ne hikmetse toplum karşısında utanmazca boy gösterileri yaparak haklı gözükmeye çalışıyorlardı. Bu ülkenin makineleri ‘tik-tak’ yok etmeye devam ediyor, yönetenleri ‘durmak yok sömürüye devam’ diyor.

Durup düşünmemiz gereken çok şey var kuşkusuz. Düştüğümüz bu hal içinde çok ta hoş bir gelecek bizi beklemiyor. Yaşadıklarımız bir yana yaşayacaklarımızı onurlu ve değerli kılmak yine bizim elimizde. Ve yine umudumuzu yitirmeden emek bilincinin ışığında birleşerek beklediğimiz yarınları kurabiliriz. Bizi yönetenlerin kim olduğu değil, nereden geldiği değil asıl mesele, kime hizmet ettikleri ve bizim çıkarımıza değil kendi çıkarları için iktidarda olduklarını görmektir asıl mesele. Yani asıl mesele biz kimiz, onlar kimdir? Asıl mesele...

Yeni yıl da zaferler ve mutlu yarınlar sizlerle olsun.

'Katsayı farkı' savaşı, Yüksek Yargı iktidar dalaşında

Egemenlerin iktidar dalaşında yüksek yargı bürokrat burjuva elitin parçası olarak kendi iktidarının mücadelesini güya hukuksal yargı kararları üzerinden yürütmeye devam ediyor.

Bunun Kasım ayı içindeki örneği meslek lisesi mezunları ile düz lise mezunları arasında üniversite giriş sınavlarında uygulanan "katsayı farkı" nı kaldıran YÖK kararı hakkında alınan "yürütmeyi durdurma" kararında görüldü.

Bilindiği gibi bu katsayı kararı 28 Şubat sürecinde, post modern darbe ertesi o zaman ideolojik Kemalistlerin sağlam kalelerinden biri olan YÖK tarafından alınmıştı. Amacı eğer bu karar alınmazsa, üniversite sınavlarında başarılı olacak İmam Hatiplilerin "devleti ele geçirme" tehlikesini önlemektir. Öyle ya İmam Hatip'liler eğer bu karar alınmazsa kolaylıkla doktor, hakim, kaymakam, fizikçi vb. her türlü mesleği yapabilirlerdi. En azından te-

orik olarak bu imkanın yolu açılarırdı. Bu da laik devletin bekası için hayırlı sonuçlar vermeyebilirdi! İmam Hatip Liselerinin de devlet denetiminde olduğu, devletin "Milli Eğitim"ine bağlı olduğu vb. bu kararda unutuluyordu. Meslek Liselerinin yalnızca İmam Hatip Liseleri olmadığı, İmam Hatip Liselerinin tüm Meslek Liseleri içinde çok küçük bir azınlığı oluşturduğu bu kararda unutuluyordu. İmam Hatip Lisesi mezunlarını devlete sızdırmamak adına, yüz binlerce meslek lisesi mezununa açık haksızlık yapıldığı bu kararda unutuluyordu. Meslek lisesi mezunlarının "Düz Lise" müfredatı temelinde yapılan Üniversitelere Giriş sınavında zaten en başından dezavantajlı oldukları bu kararda unutuluyordu. Maksat laik devleti İmam Hatip Lisesi mezunlarının tehdidinden kurtarmak gibi yüce bir maksat ise, o zaman böyle ufak tefek unutkanlıklar olabilirdi.

Tabii ki o dönemde de, sonrasında

da Meslek Lisesi mezunlarının üniversiteye girişlerini (hadi imkânsız kılan demeyelim) olağanüstü zorlaştıran bu karara itirazlar yükseldi. Hatta kararın durdurulması ve kaldırılması talepleriyle Danıştay'a başvurular bile oldu. Danıştay bu başvurulara ne cevap mı verdi? "Üniversitelere Giriş Sınavında katsayı uygulanıp uygulanmayacağı, katsayı uygulanacaksa bunun nasıl olacağı vb. konusunda karar verme yetkisi YÖK'e aittir. YÖK kararını almış ve bildirmiştir. Her şey hukuka uygundur." dedi!

Şimdi devran değişti. Parlamento çoğunluğunu, hükümeti, cumhurbaşkanlığını AKP ele geçirdi. Adım adım devletin diğer kurumlarını da ele geçirme yönünde ilerliyor. Bu kurumların içinde YÖK de var. 2008'den bu yana YÖK'teki çoğunluk artık ideolojik Kemalistlerin elinde değil. Ve YÖK'ten şimdi artık ideolojik Kemalistleri çok kızdıran kararlar da çıkıyor. Bunların biri Üniversitelere Türbanlı genç kadınların türbanları ile girebilmesinin yolunu açan karardı. 28 Şubat sürecinde YÖK'ün aldığı YASAK kararını kaldırmak için AKP ve MHP anlaşarak bir Anayasa değişikliği yapmışlar, CHP+DSP birlikte hemen Anayasa Mahkemesi'ne başvurarak bu Anayasa değişikliğinin yapılmamasını talep etmişlerdi. YÖK Anayasa değişikliği yapıp, değişiklik kararı Resmi gazetede yayımlandıktan hemen sonra, yani yasa değişikliği yürürlüğe girdikten hemen sonra, Anayasa Mahkemesi'nin kararını beklemeden bir karar alarak Türbanlı öğrencilerin üniversitelere serbestçe girebilmesi

için bir genelge yayınlamış, fakat ideolojik Kemalistlerin egemen oldukları üniversitelerde bu genelge uygulanmamış; Danıştay genelge hakkında yürütmeyi durdurma kararı almış, ardından da zaten Anayasa mahkemesi, aldığı hukuk tarihine geçecek guguki bir kararla, Anayasa değişikliğini "yapılmamış" ilan etmişti. Böylece Yüksek Yargı bir kez daha Laik üniversitelerin laikliğini, Laik Cumhuriyeti türbanlıların saldırısından korumuş, vatani kurtarmıştı!

Vatan kurtarılmıştı ama tehlike geçmemişti! YÖK'ün üniversite giriş sınavlarında katsayıyı kaldıran kararı bunun yeni bir göstergesi idi. Tabii Laik cumhuriyetin koruyucusu ve kollayıcısı zinde kuvvetler Danıştay'ın şahsında derhal harekete geçtiler. Daha önce "Katsayı uygulaması YÖK'ün işidir. Danıştay buna karışmaz" içe-

rikli bir karar almış olan Danıştay Sekizinci Dairesi bu kez YÖK'ün aldığı "katsayı"yı kaldıran karar hakkında "Yürütmeyi durdurma" kararı aldı. Öyle ya bu kez YÖK'ün aldığı karar yanlış bir karardı. Bunun yürütmesinin durdurulması elzemdi. YÖK bu karara Danıştay Genel Kurulu nezdinde itiraz etti. Danıştay Genel Kurulu bu itirazı ret etti. Yüksek Yargı meslek Lisesi mezunlarının üniversite giriş sınavlarında düz lise mezunları ile eşit şartlarda yarışmasını yasalara ve eşitliğe aykırı bularak, katsayı uygulamasının sürdürülmesinin gerekli olduğu yönünde karar aldı.

Danıştay'ın derdi her zaman olduğu gibi yine Laik Cumhuriyeti Şeriat tehlikesi karşısında korumak! (Bunun gerçek okunuşu, bürokrat burjuva elit'in adım adım elinden kayıp giden iktidarını korumaktır!) Fakat bu kez aldığı kararın gerekçesine yazdığı şey bu değil. Bunun yerine "farklı hukuki statüdeki kişilerin" eşit şartlarda yarışamayacağı, fırsat eşitliğine sahip olamayacağı şeklinde bir gerekçe getiriyor. Danıştay Sekizinci Dairesi katsayı eşitliğinin "hukuksal statüsü farklı olanları eşit koşullara tâbi kılarak hak kaybı ve ihlaline sebep olduğunu" söylüyor kararının gerekçesinde. Danıştay Genel Kurulu da bunu onaylıyor. Böylece bugünkü Kemalist Türk Yüksek Yargısının hukuk anlayışını da öğrenmiş oluyoruz: Hukuk herkese eşit davranmaz! Hukuki statüsü değişik olan insanlar vardır! Bu anlayış gerçekte burjuva sınıf hukukunun bile değil (burjuva sınıf hukuku en azından lafta bütün insanların eşit olduğundan, hukukun bireylere karşı eşit

davrandığından,"gözlerinin" zenginlik, fakirlik, sınıf, ırk, cinsiyet vs. ayrımlarına kapalı olduğundan söz eder) ortaçağın kast hukukunun anlayışdır.

Bilindiği gibi Ortaçağ'da insanlar büyük çoğunlukla doğdukları feodal toplum şartlarında toprak kölesi, toprak ağası, soylular vb. 'kast'lara doğar, bu kastlar içinde yaşayıp, ölürlerd. Onlar değişmez "hukuksal statüler" içinde yaşayıp ölürlerd. Statülerini değiştirme hakları yoktu. Çünkü kişilerin hakları da "statü"lerine göre oluşurdu. Vergi ve askerlik gibi yükümlülükler de kamu görevine girme, mülkiyet gibi haklar da "hukuksal statüleri"ne bağlıydı! Bu anlayışı Burjuva Fransız Devriminin "özgürlük, eşitlik, kardeşlik" şiarıyla tarihe karıştı. Eşitlik ilkesini modern kapitalist toplumlarda yalnızca Faşist sistemler açıkça ortadan kaldırdı. Faşist sistemler insanların bir bölümüne yaşama hakkı bile tanımadılar. Bir bölümü Türkiye'de olduğu gibi, örneğin Türk olmayanlara yalnızca "kölelik" öngören bir anlayışın ve uygulamanın savunucusu oldular.

Şimdi Danıştay aldığı katsayı kararının gerekçesinde gerçekte modern kapitalist toplumlarda faşizme ait olan hukuk anlayışının açık savunuculuğunu yapıyor.

YÖK şimdi yüksek yargının bu kararını katsayıyı koruyan ve fakat onu neredeyse sıfırlayan bir katsayı koyan bir kararla aşmaya hazırlanıyor.

İktidar dalaşında tepede filler tepeşiyor, aşağıda olan çimenlere, yüz binlerce meslek lisesi ve düz lise mezununa oluyor!

15 Aralık 2009
Yeni Dünya Gençliği

Sokaktaki vatandaşla yada iş yerindeki işçiyle sohbet ederken toplumun büyük bir çoğunluğunun ne kadar da apolitik olduğunu içimiz kan ağlayarak görüyoruz. Toplumun siyasi görüşü resmi ideolojiyi bir türlü aşamamış, kendi içinde hapsolmüştür. Ülkede ve dünyadaki yaşanan siyasi gelişmeleri ne yazık ki medyanın yansıtılmalarına göre algılamakta ve buna göre yorumlamakta. Egemenlerin en büyük aracı olan medya istediğini yüceltme, istediğini yok etme gücüne

sahiptir ve yüzdendir ki sistem her zaman burjuva medyayı kullanıyor. Sistem her zaman medya sayesinde kitleleri yozlaştırmış, zaman zaman milliyetçiliği, ırkçılığı körüklemiş, yeri geldiğinde insanları uyutmada uyuturucu görevini görmüştür. Günlük gündem değiştirerek insanların kafası karıştırılıyor ve insanlar bu ülkede neler olup bittiğini anlayamaz hale geliyorlar. Özellikle genç kuşaklara dayattığı futbol ve tele-vole, yetenek yarışmalarıyla gençleri meşgul ederken emek-

çilere çalınlar atmaktadır. Bu yüzden medya sistemin vazgeçilmez bir parçasıdır. Son zamanlarda yaşanan açılım süreci, DTP kapatılması öncesinde ve sonrasında olduğu gibi medyanın kin ve nefret kusan kışkırtmalarına seyirci olduk. Seçim döneminde bizlere kurtarıcı seçenekleri sunulup seçmemiz isteniyor, ve seçiliyorlar, hem de hiç azımsanmayacak bir kamuoyunu da arkalarına alarak kazanıyorlar da ve gelinen yerde halk yaşanan bunca çilelerin ardından politikacılara ve bu sisteme güvenmediklerini söylerler. Herkes bu sistemden şikayet eder ancak sisteme dokunmayı düşünmez ve hatta en temel hakları için bile mücadele vermektен yoksundurlar. Örneğin siyasi partilerin ve yine bu partilerin başında gelen AKP'nin zulmün, sömürünün ve savaşın asıl kaynağı olan sistemle bir çelişki içinde değil, onun bir uşağı olduğunu göremediği yerde var olan sorunların kaynağının sadece mevcut hükümeti yada geçmiş hükümetleri suçlamakla değil de; sorunun sistem sorunu olduğunu, hükümetlerin değişmesiyle bu sorunların aşılamayacağını, başa geçecek bütün burjuva siyasilerinin bugün olduğundan da çok farklı çalışma yürütemeyeceklerini ve yeni bir dünyanın mümkün olabileceğini, insanın insan onuruna yakışır bir yaşam sürebileceği zulmün sömürünün olmadığı bir sistemin var olduğunu söylüyoruz da ve tabii sisteme karşı çok etkili olmadığımızda açık ve bunun birçok sebebi var elbette. Bugün sadece tüm meselelerin kaynağındaki sistemi teşhir etmek de yetmez. O sistemin ne kadar elit, küçük bir azınlığın çıkarına hizmet ettiğini anlatmak

*Maalesef çok unutkan bir toplumuz.
Maalesef bu huyumuzdan hiç vazgeçemiyoruz.
Unuttuk asılanları,
unuttuk katledilenleri,
unuttuk bu işçi sınıfı mücadelesinde canlarını verenleri.*

gerekiyor. Yeni bir yıla girdik ve ne yazık ki yeni yıla zamlarla zulümle girdik. Akaryakıt başta olmak üzere birçok şeye fahiş zamlar geldi bizler ise eğlendik, yeni yıl dileklerinde bulduk ancak toplum olarak bir muhalefet oluşturamadık. Buda toplumsal örgütsüzlüğümüzden kaynaklanmaktadır. Maalesef çok unutkan bir toplumuz. maalesef bu huyumuzdan hiç vazgeçemiyoruz, unuttuk asılanları, unuttuk katledilenleri, unuttuk bu işçi sınıfı mücadelesinde canlarını verenleri. Bu unutkanlığımızla daha çok katledilen olur ve daha çok zulümle, zamlarla boğuşuruz. Zor evet çok zor bir iş yaşamak, insan gibi yaşamak için mücadele etmek ama hangi yaşam sancısız başlamıyor ki.

Yeni Dünya Gençliği
İstanbul

Mücadele Tarihinden bir sayfa... SPARTAKÜS

Rosa Luxemburg

Karl Liebknecht

Spartaküs Ayaklanması

1875 yılında kurulan Alman Sosyal Demokrat Partisi içerisinde, Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg önderliğinde 1900'lü yıllarda bir grup oluşturuldu. Bu grup kendini Spartaküs Birliği olarak adlandırmıştı. Birliğin kurulma nedeni Marksist temellerle kurulan Sosyal Demokrat Partisinin bu çizgiden uzaklaşmasına karşı parti içerisinde bir muhalefet oluşturmaktır. 1914 yılında partinin

Bernstein ile birlikte Almanya'nın 1. emperyalist dünya savaşına katılmasına onay vermesinin ardından kurulan birlik, bu partiden koparak 1917 yılında kurulan Bağımsız Alman Sosyal Demokrat Partisi (USPD)'ne geçerler. Bu parti Kasım- Aralık 1918'de geçici hükümette yer alır ve Spartaküs Birliği bu partiden de ayrılarak Aralık 1918'de Alman Komünist Partisini (KPD) kurarlar. Devam eden yılın Ocak ayında

Alman Komünist Partisi önderliğindeki işçiler, egemenlere karşı silahlı mücadeleye girişirler. İşte bu ayaklanma tarihe Spartaküs Ayaklanması olarak geçer.

3 Kasım'da Spartaküs Birliği'nin etkisindeki denizciler ayaklanır, bu

ayaklanma endüstri işçileri arasında da yayılır. Bu ayaklanmada sayıları 100 bine ulaşan denizciler subaylarını tutukladılar. Sovyetler Birliği'nde olduğu gibi işçilerin ve askerlerin meclisleri oluşturulmuştur. Bir yanda kurulmuş olan işçi ve asker meclisleri-

nin, diğer yanda ise resmi hükümetin (Ebert-Scheidemann hükümeti) ikili iktidarı 1918- 19 başında grevler, gösteriler ve politik şiddetle birlikte sürmüştür. 6 Ocak 1919 tarihinde USPD ve KPD'li devrimci işçi temsilcileri bir durum değerlendirmesi yaparak "Ebert-Scheidemann hükümetinin devrilmesi, devrimci proletaryanın iktidarı ele geçirmesi için ayaklanma çağrısı yapma" kararı alırlar. Ayaklanmanın yönetimi için 33 kişilik bir Devrim Komitesi seçilir. Berlin'de genel grev başlar. Fakat Alman işçileri ve emekçileri silahlı bir ayaklanma için hazırlıklı değillerdir. 6 - 13 Ocak 1919 tarihleri arasında devrim ile karşıdevrim güçleri silahlı olarak çatışırlar. Diğer bölgelerden umulan yardım askerlerden beklenen iltihaklar gerçekleşmez. Bu durumda kaçınılmaz son yenilgi olur. 12 Ocak 1919'da karşı devrimin silahlı güçleri tüm Berlin'i işgal ve kontrol altına almışlardır bile. Böylece, Spartaküs Ayaklanması bastırılmış olur.

Karşı devrim güçleri ayaklanmanın ardından tam bir devrimci kıyımına giriştiler. Spartaküs Birliği'nin ve Alman Komünist Partisi'nin iki önderi Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg yargılanmadan, hunharca katledildiler.

Kuşkusuz bu yenilgi bizlere çok önemli dersleri miras olarak bıraktı. Bu derslerden en önemlileri güçlü bir komünist partisinin yaratılması ve devrim mücadelesinde silahlı mücadelenin olmazsa olmaz bir koşul olduğudur. Aşağıda ayaklanmanın yenilgiye uğradığı günlerde Rosa Luxemburg'un kaleme aldığı bir yazı-

dan kısa bir bölümü aktarıyoruz:

Modern devrimlerin ve sosyalizmin tüm tarihi bize neyi gösteriyor? Avrupa'da sınıf mücadelesinin ilk parlama, Lyon'daki ipek dokumacılarının 1831'deki ayaklanması ağır bir yenilgiyle sonuçlandı; İngiltere'deki çartist hareket de bir yenilgi ile sonuçlandı. Paris işçilerinin 1848 Haziran günlerindeki ayaklanması ezici bir yenilgiyle sonuçlandı. Bütün sosyalizmin yolu -eğer devrimci mücadeleleri dikkate alırsak- bir sürü yenilgi ile doludur.

Ama yine aynı tarih, bizi kaçınılmaz olarak adım adım zafere götürmektedir! Bu "yenilgiler"; kendilerinden tarihi deneyimi, bilgiyi, gücü, idealizmi kazandığımız, bu yenilgiler olmasa idi bugün nerede olurduk? Bugün proletar sınıf mücadelesinin dolaysız olarak en son kavgasının eşliğinde bulduğumuz şu anda, tam da bu yenilgilere dayanıyoruz. Her biri bizim gücümüzün ve amaç berraklığımızın birer parçası olan, bu "yenilgilerin" hiç birini bile yitirmek istemeyiz.

Bu bağlamda devrim mücadeleleri, parlamenter mücadelelerin tam karşıtıdır. Biz Almanya'da dört on yıl içinde bir sürü "parlamenter" "zafer" kazandık; nerde ise zaferden zafere koştuk diyebiliriz. Ama sonuç, 4 Ağustos 1914'teki büyük tarihsel provada yıkıcı bir siyasi ve ahlaki yenilgi, duyulmamış bir yıkım, eşi olmayan bir iflas oldu. Devrimler bize şimdiye dek yalnızca yenilgiler getirdi; ama bu kaçınılmaz yenilgilerle gelecekteki nihai zaferimizin garantisi üzerine garantiler birikiyor.

Yeni Dünya Gençliği

Direnış & Mücadelelerden Kısa Kısa...

İZMİR

TEKEL işçileri İzmir'de vapur işgal ederek Bostanlı'dan Konak'a geçti. Konak'ta taleplerini Vali Yardımcısı ile görüşüp taleplerini ilettiler Vali Yardımcısı işçilerin taleplerine olumlu yanıt verdi.

İSTANBUL

12 Ocak Salı günü, Halkalı'da bulunan BALNAK Lojistik AŞ önünde basın açıklaması düzenleyen DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası, sendikalaştığı için 18 işçinin işten atılmasını ve sendikasıyla saldırganlığı protesto etti.

BURSA

Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde artık kronik hale gelen maaşların geç yatması sorunu Devrimci Sağlık-İş üyesi işçiler tarafından

bu kez sert karşılandı. Maaşların yatması gereken sürenin üzerinden iki gün geçmesine rağmen hala yatırılmamış olması üzerine Devrimci Sağlık-İş üyesi sağlık işçileri hiç beklemeden eylem yaptı.

ANKARA

Türk-İş tüm Türkiye'de 1 saat iş bıraktı. TEKEL işçilerinin eylemlerinin damga vurduğu günde, AKP önünde protesto eylemleri de yapıldı.

ADANA

TEKEL işçileri hak mücadelelerini eylemlerle sürdürüyor. Adana'da sabah yol kapatan işçiler, Ankara'da AKP Genel Merkezi'ne kendilerini zincirlediler.

BOLU

Bolu'nun Mengen İlçesi'ne bağlı Gök-

çesu Beldesi'ndeki bir maden ocağında çalışan işçiler, ücretlerini alamayınca iş bıraktı. Maden ocağının sahibi, işçileri ücretlerine yüzde 10 zam yaparak işbaşı yapmaya ikna etti.

RİZE

Rize'nin Fındıklı ilçesinde hidroelektrik santral (HES) projesiyle ilgili düzenlenen bilgilendirme toplantısına katılmayan yöre halkı, şirket yetkililerini protesto etti.

ESKİŞEHİR

Eskişehir'de 29 Aralık Salı günü Emek ve Demokrasi güçleri asgari ücret zammını ve 2010 bütçesini protesto eylemi yaptılar. Eylemde TEKEL işçilerinin onurlu direnişi selamlandı. 'Hükümet zammını al başına çal' denilerek çalışma müdürlüğüne beş kuruşlar bırakıldı.

DİYARBAKIR

Diyarbakır Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi'nde örgütlü Dev Sağlık-İş üyesi işçiler yaptıkları bir eylemle kadrolu iş istedi, taleplerini duyması için rektöre çağrı yaptı.

ZONGULDAK

Ereğli'de tersane işçilerinin ardından bu kez maden işçileri hak mücadelesi

başlattı. Hema Kömür İşletmesi'nde çalışan maden işçileri dün gece vardiyasında iş bırakarak, ödenmeyen maaşlarını ve diğer haklarını talep etti.

İZMİR

İzmir Büyükşehir Belediyesi park bahçe işçileri, taşeron çalışmaya ve iş akidlerinin feshedilmesine karşı 11 Ocak'ta saat 14.00'de Büyükşehir Belediyesi önünde bir eylem yaptı. Yaklaşık 200 taşeron işçi belediyeye yürüdü.

İSTANBUL

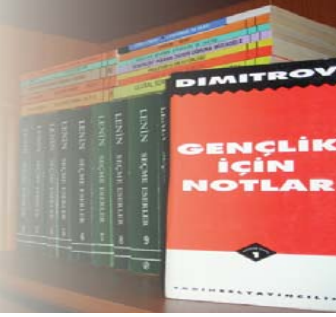
Dört aylık ücretleri ödenmediği için Limter-İş öncülüğünde 10 Kasım 2009 tarihinde Torgem Tersanesi'nin önünde direnişe geçen işçilerden altısı 23 Aralık'ta saat 14.30'da tersanenin en büyük vincini işgal etti. Torgem patronu Kenan Torlak işgal karşısında geri adım atarak işçilere ücret alacaklarını vereceğini söyledi.

ANKARA

Birleşik Taşımacılık Sensikası'na üye 30 demiryolu çalışanı Ankara'da TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğü binasında bir eylem başlattı. Demiryolu çalışanları açığa alınan arkadaşları işlerine geriye dönene kadar müdürlüğü terk etmeme eylemi yaptı. Eylem açığa alınan emekçilerin çarşamba gününe dek göreve iade edileceğine dair yetkililerin söz vermesi üzerine sona erdi.

Eğitim Köşesi

MARKSİZM-(1. BÖLÜM)

Marksizm, bilimsel sosyalizm olarak da adlandırılan, Karl Marx'ın siyasi, ekonomik ve felsefi bir bütünlükle oluşturduğu öğretinin genel adıdır. Marksizm hakkında burada aktarabileceklerimiz kuşkusuz oldukça sınırlı, kaba bir çerçeveden ibaret olabilecektir ancak. Çünkü Marksizm bir kaç cümleyle özetlenebilecek bir nitelikten öte, çok kapsamlı bir öğretimdir. Marksizm, kapitalizmi, kapitalizmin gelişme yasalarını, ortaya çıkış ve işleyiş mekanizmaları ile bu toplumsal sistemin her alanını derinlemesine incelemiş ve somut olarak açıklamıştır. Ve devamla kapitalizme karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Bu denli geniş bir konunun burada bütünlüklü olarak incelenmesi ve değerlendirilmesi bu nedenle mümkün değil. Marksizmi anlamanın, onu kavramanın biricik yolu hiç şüphesiz başta Marksizmin kurucuları Marx ve Engels'in, devamla marksist ideolojinin sadık öğrencileri ve onu daha da geliştirerek marksist ideolojiye büyük katkılar yapmış olan Lenin ve Stalin'in eserlerinin büyük bir dikkatle incelenmesinden geçiyor. Yalnız dikkat edilmesi gereken, bu inceleme sürecinde ezberciliği düşmeden, bu muazzam

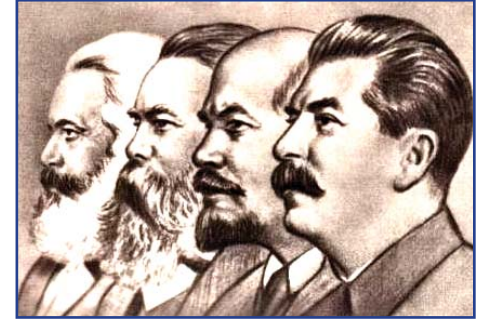
öğretiyi bütünlüklü bir biçimde kavramaya çalışmaktır.

Marx'ın henüz öğretisini geliştirme aşamasında olduğu dönemde kendini sosyalist olarak niteleyen, Marx'ın daha sonraları ütopyik sosyalistler olarak niteleyeceği bir çok grup mevcuttu. Bu gruplar Saint Simon, Fourier ve Owen taraftarlarından oluşuyordu. Ütopyik sosyalistler, toplumdaki eşitsizliği ve adaletsizliği; buna karşı mücadeleye etmek gerekliliğini görüyor, bu eşitsizliğin ortadan kaldırılmasını istiyor fakat kapitalist üretim biçimi ve burjuvazi ile proletarya arasındaki sınıf çelişkisi henüz yeterli olgunluğa erişemediği için teorilerini bilimsel bir temele oturtmaktan çok uzak kalıyorlardı. Adeta kafalarında kurdukları hayalleri gerçeğin yerine koymak istiyorlardı. Marx ve Engels bu durumu şöyle ifade etmişlerdir: Kapitalizmin olgun olmayan seviyesine, olgun olmayan sınıf durumuna, olgun olmayan teoriler tekabül ediyordu. Gelişmemiş ekonomik ilişkiler içinde henüz saklı duran toplumsal görevlerin çözümü, kafalarda yaratılmak isteniyordu. İşte Marx böyle bir dönemin ardından kuramını tamamlamış ve var olan çeşitli sosyalizm akımları arasından, ayakları

yere basan ve bilimsel bir temele dayanan niteliği sayesinde sıyrılmıştır.

Marksizmin gelişmesini Lenin üç dönemde inceliyor. İlk dönem 1848 devriminden Paris komününe değin olan dönemdir. Bu dönemin başlarında Marksizm, çok sayıda sosyalist akımdan bir tanesidir yalnızca ve egemen konumda olan yukarıda bahsettiğimiz ütopyik sosyalizm akımlarıdır. Fakat devrim sonrasında gelişmeler Marksizmin geçerliliğini kanıtladı. Bu dönemi Lenin şöyle tanımlıyor: 1848 Devrimi, Marx öncesi sosyalizmin bütün bu gürültülü, alacalı ve yaygaracı biçimlerine ölümcül bir darbe indirir. Devrim, bütün ülkelerde çeşitli toplumsal sınıfları eylem içinde gösterir. Liberal burjuvazi, bu sınıfın bağımsızlığından, herhangi bir gericilikten duyduğu korkudan yüz kat daha fazla korkar. Korkak liberalizm gericiliğin önünde secdeye kapanır. Köylülük, feodalizmin kalıntılarının yok edilmesiyle yetinir ve düzenin yanına geçer, sadece ara sıra işçi demokrasisi ve burjuva liberalizmi arasında yalpalır. Sınıflardan bağımsız sosyalizm ve sınıflardan bağımsız siyasete ilişkin bütün öğretilerin düpedüz saçmalık olduğu ortaya çıkar... Birinci dönemin sonuna doğru, yani fırtınalar ve devrimler döneminin sonuna doğru Marx öncesi sosyalizm ölür.

İkinci dönem Paris Komünü'nden 1905 Rus Devrimine kadar olan zamanı kapsar. Bu dönemde batı ülkelerinde burjuva demokratik devrimler tamamlanmış, doğu ülkelerinde ise toplumsal sistemler henüz bu aşamaya gelememiştir. İşçi hareketlenmesi kendiliğindenci karakterinden

sıyrılmaya başlar. Temeli işçi sınıfına dayanan partiler, sendikalar, kooperatifler kurulur. Marksizm her yerde ve büyük bir hızla gelişme gösterir. Buna karşın liberalizm, oportünizm gibi kimi akımlar da gelişmeye başlarlar.

Üçüncü dönem ise Rus devriminden sonraki dönemi kapsıyor. Bu dönem gerek ekonomik, gerekse de siyasal olarak dünya çapında bunalımların yaşandığı bir dönemdir. Dünya emperyalist çıkarlar uğruna halkların kıyıma uğratılacağı bir savaşa geybedir. Dünya, deyim yerindeyse fitili ateşlenmek üzere olan bir barut fıçısı gibidir. Bu dönemde Marx'ın öğretileri daha önceki tüm dönemlerden daha fazla önem kazanmıştır çünkü dünya üzerindeki tüm olaylar Marx'ın öğretilerinin geçerliliğini ve gerçekliğini gözardı edilemeyecek şekilde ortaya çıkarmıştır. Marksizm dünya üzerinde artık tartışma götürmez biçimde sosyalist gelişmenin öncülüğünü kazanmış ve bir otorite olarak kabul edilmek durumunda kalmıştır. Daha sonraki süreçte, kapitalizmin emperyalizme evrimlendiği süreçte ise Lenin Marx'ın öğretisini geliştirmiş ve leninist ideolojiyi oluşturmuştur...

Devamı Şubat Sayımızda

Memleketimden

İnsan

Manzaraları

Çiftçinin dersi fena olur!

'Afşin Elbistan Termik Santrali tarlaları kirletiyor, zarara uğradım' diyen çiftçi mahkemede 110 bin lira tazminat kazandı. Sırada 360 benzer dava daha var.

Çözüm beklenen yer çözümsüzlüğün kendisi olunca!

91 sivil toplum örgütü adına yapılan ortak açıklamada çözüme dair umutların azaldığı belirtildi, belediye başkanlarının tutuklanması eleştirildi.

2010 "kültür" ülkesi Türkiye! Linç Kültürümüz!!!

Yaşanan linç girişiminin ardından

Edirne'ye sokulmayan gruptan 15 kişi kente girip açıklama yapmak istedi. Protestoculara 200 kişi saldırdı.

İşte bu kadar samimisiniz Sayın R.T.E!

Başbakan R.T.E; 'Beşikteki yavru için Alevilik nedir? Sünnilik nedir? Alevi kardeşlerim bağıyor. Senin sorunun var ama Sünni kardeşimin de sorunları var'

Ne bekliyordun "demokraasi" mi! (?)

Sinan Çetin; 'Çocuklarımızla savaştığımızı Alman arkadaşşıma anlatamadım' sözlerine Şahin'den hemen yanıt gelen Çetin, Meclis'ten buruk ayrıldı: Burada her şey öyle cesaretle

söylenmiyor, anladım.

Tüm paraları orada ye koçum, "Helal Olsun"... (Deniz Feneri Derneği)

RTÜK eski Başkanı Zahid Akman, Tüketici Elektronikleri Fuarı için gittiği Las Vegas'ta gazetecilere yakalandı. RTÜK Başkanı Akman'ın Taraf yazarı tarafından blackjack masasında yakalandı.

Şıııııı... Sessiz olun... İyi uykular, tatlı rüyalar Sayın Baykal'im...

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, 2010 yılında erken seçim olabileceğine yönelik öngörüsünü seslendirmeye devam ederken, ilk kez iktidar partisi AKP'nin düştüğü oy oranı için de somut bir rakam verdi: Yüzde 20 plus (artı)...

Hadi canım! Birde "elma şekeri" vererek bunları söylemelisin...

Gül: Kurumlar arası çatışma yok, normalleşme var. Darbe tehlikesi var demek TSK'ya saygısızlık. Muhtıralar devri de bitti.

"Herşey Türkiye için"... Yanlışım varsa düzeltin...

Hükümet 2010 yılına saatler kala zam bombasını patlattı. Akaryakıt, sigara ve içkideki ÖTV artışı yüzünden bir paket sigaranın 6.75, biranın 2.75, 70'lik rakı fiyatının ise 31 TL'ye yükselmesi bekleniyor. Benzin zammı ise yüzde 6'yı aştı.

Söylediklerinize kim inanır, Kadir inanır :) Kötü espri farkındayım... Böyle habere böyle başlık...

Bünyesinde JİTEM diye bir kurum olmadığını öne süren Jandarma'nın açıklamaları kafaları karıştırdı. Müdahil avukat Elçi, açıklamaları 'kaçamaklı kabul' diye nitelerken mahkeme 11 sanıklı davada görevsizlik kararı verdi.

Mustafa Suphi ve yoldaşları anısına.

Anıları mücadelemizde yaşayacaktır.

siyah gece
beyaz kar
rüzgar
rüzgar
trabzon'dan bir motor açılıyor
sahilde kalabalık!
motoru taşıyorlar
son perdeye başlıyorlar!
burjuva kemalın omzuna binmiş
kemal kumandanın kordonuna
kumandan kahyanın cebine inmiş
kahya adamlarının donuna
uluyorlar
hav... hav... hak... tü
yoldaş unutma bunu
burjuvazi
ne zaman aldatça bizi
böyle haykırır:
hav... hav... hak... tü
gördün mü ikinci motoru?
içinde kim var?
arkalarından gidiyorlar.
ikinci motor birinciye yetiştii

bordaları bitişti
motorlar sarsılıyor
dalgalar sallıyor
sallıyor dalgalar
hayır
iki motorda iki sınıf çarpışıyor.
biz onlar!
biz silahsız
onlar kamalı
tırnaklarımız
kavga son nefese kadar
kavga
dişlerimiz ellerini kemiriyor
kamanın ucu giriyor
girdi...
yoldaşlar, ey!
artık lüzum yok fazla söze:
bakın göz göze
karadeniz
15 kere açtı göğsünü,
15 kere örtüldü.
on beşlerin hepsi
bir komünist gibi öldü.

N. Hikmet